Torsdag den 18. juni 2020

P9_TA(2020)0153

Konference om Europas fremtid

Europa-Parlamentets beslutning af 18. juni 2020 om Europa-Parlamentets holdning til konferencen om Europas fremtid (2020/2657(RSP))

(2021/C 362/02)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til sin beslutning af 16. februar 2017 om forbedring af Den Europæiske Unions funktionsmåde ved at drage fordel af Lissabontraktatens potentiale ([1]), af 16. februar 2017 om mulige udviklingstendenser og justeringer i Den Europæiske Unions nuværende institutionelle struktur ([2]), af 16. februar 2017 om budgetmæssig kapacitet for euroområdet ([3]) og af 13. februar 2019 om status for debatten om Europas fremtid ([4]),

— der henviser til sin beslutning af 19. januar 2017 om en europæisk søjle for sociale rettigheder ([5]),

— der henviser til forslaget af 16. juli 2019 fra Kommissionens på daværende tidspunkt indstillede formand Ursula von der Leyen inden for rammerne af de politiske retningslinjer for den næste Europa-Kommission 2019-2024 om afholdelsen af en konference om Europas fremtid (»konferencen«),

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 22. januar 2020 med titlen »Konferencen om Europas fremtid tager form« (COM(2020)0027),

— der henviser til Det Europæiske Råds konklusioner af 12. december 2019 om den generelle indstilling til konferencen om Europas fremtid,

— der henviser til sin beslutning af 15. januar 2020 om Europa-Parlamentets holdning til konferencen om Europas fremtid ([6]),

— der henviser til Regionsudvalgets udtalelse af 12. februar 2020 om konferencen om Europas fremtid,

— der henviser til sin beslutning af 17. april 2020 om en EU-koordineret indsats til bekæmpelse af covid-19-pandemien og dens konsekvenser ([7]),

— der henviser til sin beslutning af 15. maj 2020 om en ny flerårig finansiel ramme, egne indtægter og genopretningsplanen ([8]),

— der henviser til Formandskonferencens erklæring om 70-året for Schumanerklæringen,

— der henviser til forretningsordenens artikel 132, stk. 2,

A. der henviser til, at der både er behov for at håndtere de interne og eksterne udfordringer, som Europa står over for, og de nye samfundsmæssige og tværnationale udfordringer, som ikke var fuldt ud forudset, da Lissabontraktaten blev vedtaget; der henviser til, at antallet af omfattende kriser, som Unionen har gennemgået, viser, at der er behov for institutionelle og politiske reformer inden for flere forvaltningsområder;

([1]) EUT C 252 af 18.7.2018, s. 215.
([2]) EUT C 252 af 18.7.2018, s. 201.
([3]) EUT C 252 af 18.7.2018, s. 235.
([4]) Vedtagne tekster, P8_TA(2019)0098.
([5]) EUT C 242 af 10.7.2018, s. 24.
([6]) Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0010.
([7]) Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0054.
([8]) Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0124.

B. der henviser til, at den nuværende covid-19-krise har været en dyrekøbt demonstration af, at EU stadig er et uafsluttet projekt, og at den omstændighed, at det ikke er lykkedes at skabe solidaritet og samordning, de økonomiske, sundhedsmæssige og sociale chok og de igangværende angreb på grundlæggende rettigheder og retsstatsprincippet er emner, som skal behandles nærmere af konferencen; der henviser til, at den aktuelle krise derfor gør det endnu mere påkrævet, at Den Europæiske Union indleder bestræbelserne på at finde ud af, hvordan den skal blive mere effektiv, demokratisk og borgernær;

C. der henviser til, at Parlamentet, Kommissionen og Rådet alle har udtrykt ønske om afholdelse af en konference om Europas fremtid, og at denne konferenceproces bør være en mulighed for at inddrage EU's borgere i en bottom up-tilgang, hvor der lyttes til dem, og hvor deres stemme bidrager til debatten om Europas fremtid;

D. der henviser til, at konferencen bør muliggøre et åbent diskussionsforum mellem de forskellige deltagere uden et forudbestemt resultat; der henviser til, at den fælles aftale mellem de tre institutioner derfor kun bør dreje sig om konferencens form og organisering;

1. mener, at tiden — ti år efter Lissabontraktatens ikrafttræden, 70 år efter Schumanerklæringen og under indtryk af covid-19-pandemien — er moden til at foretage en fornyet vurdering af Unionen; er af den opfattelse, at covid-19-krisen har gjort behovet for konferencen endnu mere påtrængende;

2. er af den opfattelse, at covid-19-krisen har tydeliggjort behovet for at reformere EU endnu mere og samtidig fremhævet, at der er et stærkt behov for en effektiv og virkningsfuld Union; er derfor af den opfattelse, at konferencen bør tage hensyn til EU's eksisterende genopretningsinstrumenter og den solidaritet, der allerede er etableret, og samtidig sikre økologisk bæredygtighed, økonomisk udvikling, socialt fremskridt, sikkerhed og demokrati;

3. bekræfter den holdning, som det gav udtryk for i sin beslutning af 15. januar 2020 i alle dens dimensioner og gentager sin opfordring til Rådet og Kommissionen om at indlede forhandlinger med henblik på at nå til fælles enighed om oprettelsen af konferencen om Europas fremtid inden sommerferien;

4. beklager, at Rådet endnu ikke har vedtaget en holdning til konferencen, og opfordrer derfor indtrængende Rådet til at overvinde sine meningsforskelle og snarest fremsætte en holdning til konferencens form og organisering;

5. glæder sig over, at Kommissionen har vedtaget sin holdning til konferencen og er rede til hurtigt at gå videre;

6. opfordrer indtrængende Rådet til i sit mandat at medtage en forpligtelse til meningsfuld opfølgning og meningsfuld direkte inddragelse af borgerne samt til at holde konferencen åben for alle tænkelige udfald, herunder lovgivningsmæssige forslag, indledning af traktatændringer eller andet;

7. understreger, at direkte inddragelse af borgere, civilsamfundsorganisationer, arbejdsmarkedets parter og valgte repræsentanter til trods for pandemien fortsat skal være en prioritet for konferencen; ser derfor frem til at starte konferencen for sammen med alle EU's borgere at opbygge en mere demokratisk, effektiv og modstandsdygtig Union;

8. erkender, at konferencens start måtte udskydes som følge af pandemien; bemærker imidlertid, at pandemien har fremhævet visse svagheder ved vores Union; er derfor fast besluttet på at indlede konferencen så tidligt som muligt i efteråret 2020;

9. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.